

Dastan is pleased to announce its second participation at Contemporary Istanbul with a solo presentation of recent works by Shahriar Ahmadi. The works presented in CI 2016 include "Tree of Seven" from "Good Soil" series, two works from "1001 Nights" series, and a triptych from "The Ark of Salvation" series.

Shahriar Ahmadi (b. 1979, Kamiyaran, Iran) is one of the most unique and important Iranian artists of his generation. His work has been featured in 15 solo exhibitions in Iran, the UAE and Switzerland, tens of group shows, art fairs, the Venice Biennale in 2015, and placed in numerous collections.

Shahriar Ahmadi's works are both rich in technique and content, making them both authentic and original. He has collected a vast library through his years of reading and research, compiling resources for his artistic muses. Ahmadi's works often carry in themselves deep allusions to Persian myths, classical literature, mysticism, and religious stories, exploring many subjects as the artist wanders. Additionally, his signature improvisatory techniques and vibrant palette create engulfing images that surprise the viewer at every corner.

Describing Shahriar Ahmadi's work as "joyously swift and confident", Edward Lucie-Smith, the famous English writer and art critic, writes: "If one looks at the way in which Ahmadi's work has developed, one sees him gradually shedding Western influences, and becoming more specifically Iranian as he does so... one of the things that distinguishes Ahmadi's work is the confident elegance of the facture. He has been able to translate the swift, confident elegance of Iranian penmanship into terms that suit working in acrylic on canvas... Much contemporary art appropriates from previous styles... [Ahmadi] takes from the past, but never imitates it"

Ahmadi's unique way of intermixing elements of figurative painting into his abstract forms has been often a subject of interest. In the 56th Venice Biennale's catalog, Marco Meneguzzo wrote: "The modernity of his approach lies in his attempt to update the ancient figurative tradition with the gestural, broken and almost abstract modernist tradition. The result is a series of works that are linguistically coherent and consistent with each other and which there is constructed a kind of 'middle ground' between abstraction and figuration."

The artist states: "In a family of artists, I began my journey into the world of art with calligraphy, creating portraits with words. I then realized that painting does for me what no other artistic medium can; it stops time in its tracks. Each of my paintings is a slice of my imagination in a single moment, yet they reveal all my secrets within that moment. I paint to place next to each other all these moments in time which represent life, to engage in a dialogue with history and present a kind of dialectic."

دستان شرکت در کانتمپورری استانبول ۲۰۱۶ را اعلام می‌کند. این دومین دوره‌ی حضور دستان در این آرت‌فر است. دستان در این آرت‌فر آثاری از شهریار احمدی، شامل «درخت هفت» از مجموعه‌ی «خاک خوب»، دو اثر از مجموعه‌ی «۱۰۰ شب»، و یک اثر سه‌لت از مجموعه‌ی «کشتی نجات»، را نمایش خواهد داد.

شهریار احمدی (م. ۱۳۵۸، کامیاران) یکی از منحصربه‌فردترین و مهم‌ترین هنرمندان ایرانی نسل خود است. آثار او تاکنون در ۱۵ نمایشگاه انفرادی در ایران، امارات متحده‌ی عربی و سوئیس، ده‌ها نمایشگاه گروهی، چندین آرت‌فر، و بینال ونیز ۲۰۱۵، به‌نمایش درآمده و توسط مجموعه‌های متعددی خریداری شده‌اند.

آثار شهریار احمدی هم از نظر محتوی و هم تکنیک بسیار غنی، و از همین جهت اصیل هستند. او در طول سال‌ها مطالعه و تحقیق کتابخانه‌ای عظیم از منابع الهام‌بخش گردآوری کرده است. آثار او معمولاً حاوی کنایه و تلمیح‌های متعدد به اسطوره‌های ایرانی، ادبیات کلاسیک، عرفان و داستان‌های دینی هستند، به‌طوری‌که هنرمند در پرسه‌های خود به موضوعات مختلفی سرک می‌کشد. هم‌چنین، او با تکنیک خاص خود در بداهه‌پردازی و پالت درخشانش تصاویری عمیق خلق می‌کند که در هر گوشه مخاطب را غافلگیر می‌کنند.

ادوارد لوسی اسمیت، منتقد و نویسنده‌ی مشهور انگلیسی، آثار شهریار احمدی را داری «ظرافتی مهیج و تبحر بالا» می‌داند و می‌نویسد: «چنان‌چه آثاری را که شهریار احمدی تاکنون پدید آورده از نظر بگذرانیم، سیر عدول تدریجی او را از تأثیرات غربی و پیوسته ایرانی‌ترشدنش را شاهد خواهیم بود... امتیاز بزرگ کار شهریار احمدی آراستگی و رفتار نقاشانه‌اش است. او توانسته ظرافت جسورانه و چابکی قلمگیری ایرانی را به نحوی که با کار با اکریلیک روی بوم دمساز باشد، ترجمه کند. وام گرفتن از سبک‌ها و شیوه‌های قبل در هنر معاصر کم نیست، اما کار شهریار احمدی از این امر میرا است. او از قبل وام می‌گیرد؛ اما هرگز آن را تقلید نمی‌کند.»

روش منحصربه‌فرد شهریار احمدی در ترکیب عناصر نقاشی فیگوراتیو در فرم‌های انتزاعی از مهم‌ترین وجوه آثار اوست که توجه بسیاری برانگیخته است. در کاتالوگ پنجاه‌وششمین دوره‌ی بینال ونیز، مارکو منگوتزو می‌گوید: «مدرن بودن شیوه و نحوی کار او در کوشش برای متناسب‌ساختن سنت فیگوراتیو کهن با شیوه‌های تصویرسازی چندپاره و تقریباً آبستره‌ی مرتبط با سنت مدرنیستی است. این کوشش به تولد مجموعه‌ای از آثار انجامیده که از نظر زبان هنری همراستا و در امتداد یکدیگرند و در آن‌ها نوعی «قلمرو میانه» بین هنر انتزاعی (آبستره) و هنر فیگوراتیو پدید آمده است.»

شهریار احمدی می‌گوید: «من در خانواده‌ای هنرمند متولد شدم و سفرم به دنیای هنر را با خطاطی و با کشیدن پرتره‌هایی با واژگان آغاز کردم. بعداً فهمیدم که نقاشی برای من چیزی‌ست فراتر از هر رسانه‌ی دیگری است؛ زمان را در مسیرش متوقف می‌کند. هریک از نقاشی‌های من گوشه‌ای از خیالم در یک لحظه است، اما تمام رازهایم را در آن لحظه دربر می‌گیرد. من نقاشی می‌کشم تا همه‌ی این لحظه‌ها را در کنار هم قرار دهم و زندگی را بازنمایی کنم، بلکه بتوانم در گفتمانی با تاریخ قرار گیرم و نوعی دیالکتیک به‌وجود آورم.»